

JAK PUNTÁ•KATĀ• HLEDALA PRĀ•CI

ĀĀEtrtek, 13 listopad 2014

Vzpomínám si, jak jsem jednou chodila za Alenkou do její práce - bylo to v jednom velkém moderním a vyhlášeném mezinárodním hotelu, kde seděla v takové pelunce bez oken, vrála tam klimatizace, obrovská kopírka, která navíc i šleně páchla, a za velkým pultem plným svítlek a udlík seděla ona. Celé to mělo asi 1,5 x 2,5 metru. Alena tam brala telefony a v podstatě fungovala jako taková telefonní recepční.

Telefon drněl jeden za druhým, Alena stělněbitě pěkakovala z jednoho jazyka do druhého a svým mladým melo hlasem vyřizovala i nemožné. Já tam vydržela u ní maximálně půl hodiny, v tom kraválu a smradu, ona tam byla kolem devíti hodin denně. Jezdila ze Slap a na Prahu 4 a vůbec nedala najevo, že by jí to nějak vadilo. My si nejen volaly, ale hodně psaly, tak si se mnou počítejte a zavzpomínejte:

x x x

Když jsem po matu nastoupila do svého prvního místa, tak jak jsem z matiky téměř propadala, tak jsem si pomohla kalkulačky NISA hned spočítala, kolik půlně dní mi zbývá do penze - a stejně jako kriminálníci ve vězení, i branci na jsem si odpracované dny počítala odčrtávala....

- Kdysi, jako padesátnice, jsem se ucházela o místo v německé právnícké firmě. Německý JUDR mi dal předklad z němečtiny do němčiny a vice versa - půlně novinový článek z angličtiny do němčiny... a hned pak předkl, který nabídl mi zákonem stanovený minimální plat. Tehdy asi 2,000,-. Tak jsem se ho zeptala, jestli budu dávat uklízet, nebo co. Protože to, co mi nabízí, je plat pro nekvalifikovanou sílu. A on předkl, že bych seděla někde vzadu za bukem a psala předkládala, ale na asistentku voně potěbuje někoho reprezentovat, neb mu tam chodí klienti, který krásu vyžaduje "Ale to jich teda moc nemáte, že jo?" zeptala jsem se. "Warum?" zařval JUDr. "No, mrkněte se tedy někdy do zrcadla", předkla jsem mu a odčrtala stědem.

- Jindy jsem zase šla o místo u jedné americké firmy. Předjel mě Američanek mladší než mě nejmladší syn a dal mi vyplnit dotazník na jednu stránku, a že se za půl hočky vrátí. Tak mu předkám, aby chvíli počkal, že to mám hned. Podala jsem mu vyplněný formulář a von, že je to divný, že tam nemám žádnou chybu a předkl, že tohle je zatím nejlepší angličtina, co tady slyšel. Ale - že voni jsou mladej kolektiv. Tak jsem se ho zeptala, jestli si myslí, že jsem stará. No, to voně tict nesmí, neb je to šalovatelný - tak předek, že ne. Tak mu povídám "Já jsem mladá, vy jste mladej, kolektiv je mladej - kde vidíte problém?" předkl, že mi zavolá - a od té doby se neozval....

- Za pár dní mi bude šedesát, v dachodu budu téměř rokem a makám jak barevná. Ne snad z potěby seberalizace, nýbrž, abych měla "za co"; živím totiž telefon, mobil, počítač, satelit, devěďko a krom toho je dvě kočky a psa. Pokud mi stát cosi předhodí k dachodu, tak okamžitě zvedne ceny za proud, léky, vodu, atd. - takže, když jde věcko době, jsem na tom stejně jako před tím. Je dání do práce mě ničí a proto práci pokud možno vleče... ale zatím se nic nenaskytlo. A k tý nejstarší práci, co se dala vleče, už jaksí nemám správnou figuru. Takže se ráno v šest soukám do busu a dojíždím do zaměstnání, kde celý den šaržuju u počítače. Opravdu bych vědla o lepších zábavách... ale jaksí není čas. Podle mě stát doufá, že tace pracující dlníci, rolníci a pracující inteligence vychcípá ješitě před odchodem do dachodu a stát tak ušetří. Ale to maj smůlu!!!! My jsme zocelení a načo vydržíme!!! Nás zocelili komunisti!!!

Jsem skutečně zvědavá, jestli se někomu podaří sehnat ideální pracovníci - tedy dívku svobodnou, dvacetiletou, s dvaceti lety praxe, která nikdy neonemocní, nevďá se a nezatoučí po dachtech. Bude mít IQ 90, ale perfektní znalost šesti světových jazyků i s gramatikou, psaní na počítači a několik zásadních sexuálních technik. A bude bezmez obdivovat svého zaměstnavatele... Myslím, že tohle vyřizuje androidi - to je asi taky dachod, pro se je ty chlapci před snažej vynalézt. (Tedy rozhodně ne proto, aby manželekám ušetřili čehlení).

ALENA PUNTÍKATÁ